

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

88. Ruggierius Sinas ingressus, sui spiritum praebet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

idcirco Xauerius vt Magistri Iaponiorum Sinæ ad Christum perducti, Iaponiam secum traherent vniuersam: in quo illum nec spes egregij operis, nec ardor pietatis egere, vt solet, in præmaturus impetus, & impatientiam morarum; lentatis, longisque consiliis cuius tandem quod nullis machinis perfici posse credebatur. Cæpit igitur in his quos regebat, querere homines iis præditos dotibus non modo quas Apostolicæ vbiq; exigunt functiones, sed potissimum inter populos doctrina, ingenio, & ciuilitate eximios; explorare deinde quos facilitate memoriæ, rotundique oris volubilitate ad Sinarum linguam natura formasset, visus ad hoc primùm idoneus Bernardinus de Ferrariis sed eo sic alibi occupato vt adesse Cocini ad discessum nauium non posset, locum eius suppleuit Michaël Ruggerius. Huic erat patria Spinazzola, regni oppidum Neapolitani, & Dioceseos Venosæ. Natus anno 1543. Pompilij appellationem ex Baptismo & nominalibus duxerat; anno ætatis vndetrigesimo, seculi 72. adlectus fuerat in Societatem, die Simoni, & Iudæ Apostolis Sacro; Doctoratus insignia in vtroque iure consecutus studio decenni; noménque tunc Michaëlis præ Pompilio adamarat. Exacto quinquennio, & curriculi Theologici nondum emensus dimidium, Indicam missionem ab Euerardo Mercuriano impetrauit, & quinque mensium nauigatione Goam applicuit die cruci exaltatæ festo, cum Vlyssipone pridie salutatæ Deiparæ soluisset anno eius æui 78. Credita mox illi ora Piscaria, earum olim Xauerio rudimentum Apostolici ardoris. Linguam barbaræ gentis breui iam sibi fecerat expeditam, et si alioqui difficilem, cum à P. Rui Vincentio nostris in India præposito improuisus Cocinum iubetur redire, vt inde cum Præfecto Gama in Sinas solueret; erat iam Gama in prociectu ad vela; mare tunc ab ora Piscaria procellosum, tempus angustius quam vt naui Cocinum condicto pertingeret; terra itaque Deo & obedientiæ merito confusus id iter aggreditur & per aspera montium, barbarorum infidelium odia, & pericula latronum, Gamæ intra decimum quintum diem Cocini se sistit, & cum eo soluens, Macaum Iulio appellit anno proximè sequenti. Illic Valignani in Iaponiam profecti autographa monita cum legisset, exterritus est mole negotij ardui quam solus versare iubebatur, sed confirmauit titubantem, & profectus est singularibus præsidis Deus, ne crebris per triennium, & trimestres, desperandæ rei occasionibus succumberet.

Monebatur à Valignano vt linguam Sinensem tum vulgari, tum Mandarinæ dialecto, cum characteribus apprime condisceret. Dehinc vt se totum ad Sinarum morem, & specimen, ad cultum, & vrbaniates paulatim fingeret, quod non erat adeo operosum; sed de lingua & characteribus, passim labor inanis iactabatur, nec à tam longinquis initiis exitum vnquam habiturus; & percontabantur alij per iocum ecquid in hanc lucem iam venissent Sineses illi fortunati quos esset Ruggerius suis concionibus ad Christum perducturus? sustentabat eundem nihi-

88.

Ruggerius
Sinæ ingres-
sus, sui sper-
tum præbet.

lominus, erigebátque inter molestias suscepti operis sanctus senex P e-
trus Gomesius; sed distrahebant in alia ministeria qui nostris Macai
prærant, flocci habita ratione illius studij, cuius nullum unquam fo-
re fructum rebantur: quod ubi rescivit Valignanus, nostris mandavit
è Iaponia ut esset immunis ab omni prorsus alia occupatione quantum-
vis vtili, ac ne parum consultè pergerent dicere præstantis operæ ho-
minem curis linguarum inutilibus distineri, duos quoque illo clariore
ad eandem euocauit Matthæum Riccium, & Franciscum Pasium, de
quibus quamprimum occurreret dicere.

89
Riccium &
Pasium in Si-
nas vocan-
tur.

Cæterum exibat Ruggerio strigosi laboris alter annus, iamque
Deo viri obedientis ingenium acunte lecta vocum Sinenfium ali-
quot millia, & probè didicerat, & characteribus totidem scienter de-
scribebat; quare mox Christiana mysteria & præcepta breui scripto
vulgauit, magna sui apud Literatos fama, & Fidei bono. Illum quin
etiam Præfecti Sinenfes Lusitanis Quanceum quotannis semel aut ite-
rum traiciantibus ad mercium diribitionem non sinebant modo sed vo-
lebant omnino adesse comitem, quod modestiores, & fidiiores, Patrum
præsentia experirentur Lusitanos, quæ trimestres moræ, incommoda-
bant Ruggerij studiis non parum, sed mirificè conferebant ad obtinen-
dam in Sinis fixam sedem, quæ dum negaretur frustra parè Foret is
linguæ apparatus: ac Prima quidem Macao Quanceum illius profectio
quæ in seculi annum 80. incidit tristi ore, indignatorum Magistratum,
& populi exceptu, grauiter illum conturbauit. Egregio iuueni persua-
serat è nostris qui eum ad fidem conuerterat, ut relicta Quanceo patria
Macaum aufugeret; quod sanè improuidum, & malè sanum consilium
secutæ mox pro tribunalibus Bonziorum querelæ; Magistratum iræ,
retractio iuuenis fugitiui, & dura verbera, ingens Caineri Episcopi
discrimen, & de Patrum mente infida quàm falsus rumor tam latè dif-
fus; subuerti nimirum ab iis Sinenfes, & Lusitanis in seruos abduci.
Gnarus itaque Ruggerius se mille oculis obseruari, solerter omnia vi-
tare, quæ suspitionis umbram Sinenfibus facerent; & sui quidem ea
indicia prodere, quæ conceptum errorem iis abstergerent; Sociorum
verò ubicumque se daret occasio sincera studia, & simplicem animum
tueri; familiari demum comique frequentatione Sinenfes ad eum mulcere,
ut illum mutuo, & honorificè viderent, interque hos summus armo-
rum Præfectus, quodque mirabilius, & maius, ipse Aitans, Externor-
um, & Præfes & Iudex, apud quem Ruggerij virtus, & sapientia tan-
ti fuit, ut cum nobiles Lusitanos & in genua prouolutos, & in assi-
duas proclinationes, & procul audiret; solum sibi ad latus Ruggerium
iuberet in pedes consistere, ac dum ij sub noctem cogerentur, suas se
se in naues recipere, Ruggerium in vrbe retineret, assignaretque illi
palatium quo tributarij ad Regem legati consueuerant excipi; sacellum
statim in eo dedicauit in quo Lusitani sacra, & dies obibant festos.
Confluebant ad eum deinceps liberè, omnis ordinis Literati, explora-
turi